

شکل گرفته‌ی علوم و هنرها شد. در ۱۹۶۹ از ریاست مدرسه کناره گرفت و به دانشکده‌ی فیزیک بازگشت و در سال ۱۹۷۵ بازنشسته شد. کمی بعد از بازنشستگی همراه با همسرش به سیاتل مهاجرت کردند تا نزدیک تنها فرزندشان دیوید جرج هالیدی باشند. این کار به هالیدی امکان داد به یکی از کارهای مورد علاقه‌اش یعنی کوهنوردی بپردازد. از مناظر زیبای اطراف سیاتل لذت فراوان برد و تا روز مرگش پیاده‌روی را کنار نگذاشت. او و همسرش که در سال ۲۰۰۶ درگذشت ۶۲ سال یار و غم‌خوار یکدیگر بودند.

هالیدی به کارهای جیمز جویس علاقه‌ی بسیار داشت و طی مدت زندگی در دانشگاه پیتسبورگ توانست کلکسیون چشم‌گیری از یادگارهای جویس گرد آورد، از جمله ویراست‌های اول هر کدام از کارهای جویس را. او به ویژه به اولیس جیمز جویس علاقه داشت و هر ۱۶ ژوئن (روزی که در زندگی لئوپولد بلوم که جویس وقایعش را در داستانش بازگو می‌کند) با دیگر طرف‌داران این کتاب روز بلوم را جشن می‌گرفت و اغلب برای این جشن به نیویورک می‌رفت. شخصیت گرم او با طنزی ملایم همراه بود و در مقام رئیس دانشکده با انصاف و با ادب بود و همه او را دوست داشتند.

ادوارد گرجوی

دانشگاه پیتسبورگ

پیتسبورگ، پن سیلوانیا

رابرت رزینیک

موسسه‌ی پلی تکنیک رنسلیر

تروی، نیویورک

David Halliday

Edward Gerjuoy, Robert Resnick

مترجم: نادر حیدری

مهمی در پژوهش‌های ماده چگال شده است. هالیدی کار نوشتن کتاب‌های درسی را در واقع دوران دانشجویی‌اش آغاز کرده بود. آرچی کارفیلد ورتینگ، استاد فیزیک، به او فرصت داد که نویسنده‌ی دوم کتاب درسی‌ی باشد که شرکت وایلی در سال ۱۹۴۸ به نام گرما نوشته‌ی ورتینگ و هالیدی منتشر کرد. دو سال بعد وایلی کتاب درسی مقدماتی فیزیک هسته‌ای هالیدی را چاپ کرد؛ ویراست دوم این کتاب که در سال ۱۹۵۵ منتشر شد به چهار زبان ترجمه شد. اما هالیدی کار روی مشهورترین و ماندنی‌ترین کتابش را در سال ۱۹۵۰ و پس از آن شروع کرد که رئیس دانشکده‌ی فیزیک شده بود. کار روی کتاب فیزیک برای دانشجویان مهندسی و فیزیک با رزینیک شروع شد و اولین ویراست آن را وایلی در سال ۱۹۶۰ منتشر کرد. در ۱۹۷۴ هالیدی و رزینیک روایت کوتاه‌تر و کمتر پیشرفته‌ای از کتاب فیزیک را به نام اصول فیزیک نوشتند که آن را هم وایلی منتشر کرد. امروز پنجمین ویراست فیزیک و هفتمین ویراست اصول فیزیک چاپ و به سی زبان ترجمه شده‌اند. کن کرین در نوشتن پنجمین ویراست فیزیک و جری واکر در نوشتن هفتمین ویراست اصول فیزیک نویسندگان همکار بوده‌اند. تخمین زده می‌شود که بیش از ده میلیون دانشجوی در سراسر جهان از این کتاب‌ها فیزیک آموخته‌اند. در سال ۱۹۶۲ هالیدی در دانشگاه پیتسبورگ ارتقا یافت و رئیس مدرسه‌ی علوم طبیعی شد؛ در سال ۱۹۶۷ او نخستین رئیس مدرسه‌ی تازه

دیوید هالیدی، یکی از نویسندگان یکی از پرآستفاده‌ترین کتاب‌های درسی فیزیک، در دوم آوریل ۲۰۱۰ در می پل فالز واشنگتن درگذشت. او در ۳ مارس ۱۹۱۶ در منچستر انگلستان متولد و در هومستد پن سیلوانیا، شهر صنعت فولاد، در حومه‌ی پیتسبورگ بزرگ شد. در سال ۱۹۳۴ بعد از فارغ‌التحصیلی از دبیرستان هومستد در دانشگاه پیتسبورگ ثبت‌نام کرد، مدرک کارشناسی را در ۱۹۳۸ و مدرک دکترا را در ۱۹۴۱ دریافت کرد. پایان‌نامه‌ی دکترایش درباره‌ی «برخی آزمایش‌های هم‌فرودی در فیزیک هسته‌ای» بود.

دانشگاه پیتسبورگ بعد از دادن دکترا، بورس بنیاد بیول را نیز برای سال تحصیلی ۴۲-۱۹۴۱ به او اهدا کرد تا بتواند به کار پژوهش هسته‌ای‌اش ادامه دهد. طی جنگ جهانی دوم هالیدی در آزمایشگاه تابش ام‌آی‌تی درباره‌ی رادار تحقیق کرد. در ۱۹۴۵ استادیار دانشگاه پیتسبورگ، در ۱۹۲۷ دانش‌یار و در سال ۱۹۵۰ استاد شد. کمی پس از بازگشت، شروع به انجام چندین آزمایش راه‌گشا با دانشجویان دکترایش کرد. مهم‌ترین دست‌یافت‌سهم مستقل او در کشف تشدید اسپینی بود که اساس ساخت ابزار

نسخه‌ی الکترونیک «فیزیک روز» در وبگاه www.psimag.ir در دسترس است.